

PIELGRZYMI NADZIEI

Drodzy Zelatorzy Żywego Różańca,

W Polsce uczestniczy we Mszy Świętej w niedzielę około 30 % mieszkańców. Oznacza to, że ponad 10 mln Polaków gromadzi się w tym dniu, aby słuchać słowa Bożego, przeżywać Najświętszą Ofiarę Zbawiciela, a wielu z nich również przyjąć Komunię Świętą.

Pragniemy, aby każdy z nich brał udział w tym świętym misterium z głęboką wiarą, ze świadomością, że Chrystus pod osłoną znaków uobecnia dzieło zbawienia, a także z otwartością serca zarówno na Boga jak i na drugiego człowieka. Wśród eucharystycznych przeżyć ma również miejsce odmawianie modlitwy „Ojcze nasz”. Jest ono wspólne nie tylko dla tych, którzy są aktualnie obecni na Mszy Świętej, lecz dokonuje się w duchowej łączności z tymi, którzy modlą się w innym miejscu i o innej godzinie. Znamy to doświadczenie z Żywego Różańca.

Być może nie doceniamy tego, że rzesza dzieci i młodzieży, a przede wszystkim dorosłych, woła do Boga: „Ojcze”, otwierając się równocześnie na braci przez słowo „nasz”. Zapewne nie wszyscy świadomie łączą się z milionami braci i sióstr, którzy również cieszą się dzieciństwem Bożym i przynależnością do rodziny dzieci Bożych. Warto jednak o tę duchową łączność się starać, gdyż wtedy rośnie także nadzieja, że Ojciec niebieski, przyjmując modlitwę swoich dzieci, wyleje obficie swego Ducha na wszystkich, aby nieustannie odnawiał oblicze tej ziemi. Właśnie obecność tego Ducha sprawia, że nadzieja zawieść nie może.

Członkowie Żywego Różańca zapewne częściej powtarzają słowa Modlitwy Pańskiej, niż wielu ich braci i wiele sióstr. Ich szczególną radością jest również to, że modlą się na różańcu, a więc pod opieką Maryi. Niech przez udział w Eucharystii i modlitwę różańcową rośnie nasza nadzieja, gdyż wszechmocny Bóg, Stwórca nieba i ziemi, jest naszym Ojcem, a Jego miłość jest większa niż możemy to zrozumieć i przeżyć.

Ks. Stanisław Szczepaniec

ŻYWE RÓŻANIEC DLA MISJI

Róże różańcowe, które wpłacają datki na misje wypełniają nie tylko powołanie każdego ochrzczonego do misji ewangelizowania (w tym wsparcia tych co podejmują ewangelizację – misjonarzy), ale zarazem kontynuują założenia samej założycielki Żywego Różańca (ŻR). Wszak to bł. Paulina Jaricot była inspiratorką systemu regularnych, niewielkich, zbieranych przez zorganizowane 10-osobowe grupy zbiórek pieniędzy na cele misyjne, które oficjalnie w 1822 roku przybrały nazwę Dzieła Rozkrzewiania Wiary. Sto lat później inicjatywa ta została uznana za papieską, czyli obejmującą cały Kościół powszechny. Dlatego dzisiaj członków róż różańcowych zachęca się do systematycznej, niewielkiej ofiary na rzecz misji (1 zł miesięcznie). W praktyce niektóre róże wpłacają taki datek co miesiąc, inne raz na rok. Niektórzy ofiarowują 12 zł/rok, inni znacznie więcej.

Od paru lat ŻR w archidiecezji krakowskiej włączył się aktywnie w dzieło wspierania misji. W roku 2024 członkowie ŻR wpłacili na konto archidiecezji krakowskiej kwotę 42 790 zł., która została podzielona między Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary (PDRW), będące częścią Papieskich Dzieł Misyjnych z siedzibą w Warszawie (21 000 zł.) oraz Wydział Misyjny archidiecezji krakowskiej (21 000 zł).

Fot. 1

Fot. 2

Fot. 3

Podczas ostatniej Ogólnopolskiej pielgrzymki ŻR na Jasną Górę (01.06.2024), przedstawiciel PDRW podał informację, że w ubiegłym roku dzięki funduszom przekazanych przez róże różańcowe z całej Polski udało się zakończyć budowę kościoła pod wezwaniem Objawienia Pańskiego, Malambo, w diecezji Arusha w Tanzanii oraz ukończona została kaplica pod wezwaniem św. Tereski od Dzieciątka Jezus w ośrodku dla albinosów Tanga House SMA, w diecezji Mwanza w Tanzanii (Fot. 1). W bieżącym roku apostolskim PDRW i ŻR będą współdziałać na rzecz budowy kościoła w diecezji Aitape w Papui-Nowej Gwinei (Fot. 2).

Wydział Misyjny archidiecezji krakowskiej, za kwoty otrzymane od róż różańcowych, zrealizował budowę kaplicy wyjazdowej p.w. Matki Bożej Różańcowej w parafii Kiabakari, w diecezji Musoma w Tanzanii (Fot. 3).

W tym roku środki przeznaczone zostaną na budowę kościoła w archidiecezji Arusza (Tanzania), gdzie wśród Masajów pracują krakowscy misjonarze.

Cieszy fakt, że systematycznie rośnie w naszej archidiecezji kwota, którą wpłacają członkowie ŻR na misje. Niewątpliwie jest to olbrzymia zasługa zelatorów, którzy koordynują te zbiórki, niejednokrotnie po raz kolejny tłumacząc z czego on wynika. Zachęcamy do odwiedzin strony <https://zr.diecezja.pl/> oraz kontaktu z Radą ŻR (zr@diecezja.pl), jeśli potrzebne jest wsparcie w parafii (np. prelekcja, ulotka informacyjna), aby taką zbiórkę wśród róż różańcowych zainicjować. Jest to trud i wyzwanie, ale na pewno przyniesie dobre owoce i ucieszy bł. Paulinę Jaricot.

Przypominamy, że ofiary można wpłacać wspólnie lub indywidualnie na konto Kurii Metropolitalnej w Krakowie, nr 88 1240 2294 1111 0000 3722 9887 z dopiskiem „Żywy Różaniec dla misji” (<https://misje.diecezja.pl/kontakt/>). Wtedy zostaną one rozdysponowane jak opisano powyżej. Ofiary na misje róże różańcowe mogą również przekazać bezpośrednio na konkretne projekty/inicjatywy misyjne (zakony i stowarzyszenia) np. te omawiane w „Zelatorze” w dziale misyjnym.

Ks. Tadeusz Dziedzic, Anna Włodarczyk

Papieska intencja na marzec: „Za rodziny w kryzysie”.

Módlmy się, aby rodziny dotknięte podziałem, doświadczyły uzdrawiającej mocy przebaczenia i odkryły, że nawet różnice mogą stać się bogactwem.

ODSZEDŁ DO PANA

Dnia 16 lutego 2025 roku, w 81 roku życia, 63 roku profesji zakonnej i 55 roku kapłaństwa, zaopatrzony świętymi sakramentami odszedł do Domu Ojca o. Benignus Deptuła OCist. W latach 1970-1988 oraz 1990-2011 był opiekunem wspólnoty Żywego Różańca w parafii Matki Bożej Częstochowskiej w os. Szklane Domy w Nowej Hucie.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci.

PIELGRZYMKA DO ARKI PANA

Zapraszamy na kolejną jubileuszową pielgrzymkę i równocześnie dzień skupienia zelatorów. Tym razem zgromadzimy się w kościele pw. Matki Bożej Królowej Polski w Nowej Hucie, zwanym Arką Pana. Jest to jeden z kościołów jubileuszowych. Zapraszamy do udziału wszystkich chętnych ze-

latorów, a przede wszystkich posługujących w parafiach z dekanatów: Kraków-Krowodrza, Kraków-Prądnik, Kraków-Mogiła, Kraków-Bieńczyce, Niepołomice i Wawrzeńczyce.

Motywów pielgrzymowania jest wiele. Udajemy się do Pana jako grzesznicy, którzy potrzebują przebaczenia i umocnienia do walki z własnymi słabościami. Przynosimy także nasze dziękczynienie za otrzymane łaski i długą litanię prośb, obejmującą sprawy osobiste, rodzinne i narodowe, a także wyrażające troskę o umocnienie nadziei, aby nikt nie wątpił w dobroć, miłosierdzie i obecność Pana.

Pielgrzymka odbędzie się w sobotę po Środzie Popielcowej. Chcemy, aby to był stały termin dla tego rejonu archidiecezji. W tym roku przypada on w dniu 8 marca. W programie pielgrzymki:

10.00 – Modlitwa, świadectwa i konferencja w kaplicy pojednania

11.00 – Eucharystia w górnym kościele

12.00 – Spotkanie zelatorów parafialnych w sali.

RÓŻANIEC RODZICÓW ZA DZIECI (6)

W opisie zwiastowania odnajdujemy słowa Maryi: „Niech mi się stanie”. To stwierdzenie odzwierciedla wolną decyzję Maryi, opartą na bezgranicznym zaufaniu woli Stwórcy, pomimo niemożliwości pełnego intelektualnego jej zrozumienia. Maryja nie domaga się wyjaśnień, ale ufa, że działanie Boga w zupełności wystarczy. Otwiera się na nową relację z dzieckiem - darem Boga, a w konsekwencji pokornie przyjmuje godność matki.

Ważne, by członek róży różańcowej (zwłaszcza tej modlącej się za dzieci) miał świadomość jak obficie relacja rodzica i dziecka wzbogaca obie strony. W najbliższych rozważaniach skoncentrujemy swoją uwagę na tym mniej oczywistym beneficjencie owej relacji – rodzicu.

Fundamentalne jest dostrzeżenie zasadniczej zmiany pomiędzy kobietą, a matką, która dokonuje się właśnie w momencie poczęcia. Zmiana ta zachodzi poprzez pojawienie się, osoby – dziecka; i (w konsekwencji) nieistniejącej wcześniej osobowej relacji z nim. I choć nowe życie (dziecko) jest w pełni złączone z życiem matki i początkowo zupełnie od niej zależne, to jednak od samego początku łącząca ich relacja ma charakter osobowy; jest relacją dwóch autonomicznych podmiotów. Przez pewien czas zintegrowanych wręcz fizjologicznie, ale od samego początku podmiotów odrębnych i co ważne: unikalnych i oryginalnych. (cdn.)

Rafał Biskup